

KOMMA (1) *sb f*

N sg komma (WujBib o jasne).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: comma s.v. przecinek.

Znak w kształcie przecinka krótkiego [comma, coma Lac sr]: Kommá (marg) ' (-)/ ábo pułkołká ná wierzchu przy końcu łowá wyrażone/ znaczy koniec różnego czytania/ ktore ná kráiu iełt pokazáne.

WujNT przedm 28.

Synonim: kreska.

ZZa